

[Hans Jacob Sørensen.]

er mere Grund til at tage Hensyn til ham end til den Mand, som maaske har været i Statens Tjeneste i 3, 4 eller 5 Aar.

Naar den højtærede Minister mente at kunne bevise, at de i 1927 foretagne Reduktioner alene fandt Sted af Hensyn til, at der var ændret ved Arbejdstidsreglerne, vil jeg gerne sige: nej, der var ogsaa det, som har gjort sig gældende for Statsbanerne i en længere Aarrække, nemlig at der var og er Nedgang i Brugen af Banerne, det, som desværre har fortsat sig stærkere og stærkere i de Aar, vi er inde i nu. Til allersidst vil jeg sige til Ministeren, at naar han nu begynder at kunne ønske at forhandle med Tinget, har jeg ikke noget imod at optage en Forhandling paa dette specielle Omraade; men jeg mener, at den Stilling, Ministeren indtog, da han sidst stod med sit Lovforslag, var faktisk den, at vi havde at tiltræde det eller ikke, og at den Stilling, Ministeren i sin Administration senere har indtaget, ikke har forbedret Bedømmelsen af hans Stilling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg skal blot sige til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, at jeg er ganske klar over det, som det ærede Medlem nu lod komme frem, at hvis det havde været en Venstregering, der havde skullet ordne dette Spørgsmaal, vilde man have afskediget 1 000 Mand af de yngste fast ansatte, medens jeg har foretrukket at afskedige de 1 000 ældste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Minister, at den Bemærkning, han nu fremsatte, ligger fuldstændig paa Linie med den Tale, han fremførte i 1927, da han stod i Opposition. Men den Tale, han førte den Gang, var ikke rigtig, og det har netop den højtærede Ministers Optræden nu vist. Den bliver heller ikke rigtig, fordi Ministeren gentager den nu i Dag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bjerring: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nationalmuseets og Folkemuseets Bygningsforhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3363; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1919).

Sagen sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Selve det Lovforslag, der her er fremsat, er let overskueligt. Det strækker sig kun over 3 Paragraffer. Dog for at forstaa Lovforslaget i dets Enkelt-heder er det nødvendigt at se nærmere paa de Planer, som er vedføjede. Jeg vil derfor gerne rette en Tak til Undervisningsministeren for, at han har formet disse Bemærkninger til Lovforslaget saa udførligt, at det virkelig vil være muligt for enhver, der læser dem igennem, at faa et klart Overblik over, hvad det drejer sig om ved dette Forslag om Fortsættelse af Bygningen af Nationalmuseet og om Indretning af Folkemuseet i Nationalmuseets Kompleks.

Som man vil erindre, var der en Tid, da dette Spørgsmaal om Nationalmuseet, Folkemuseet og Frilandsmuseet var Dagens Spørgsmaal, og hvor det vrimlede med forskellige Forslag, og hvor man ikke kan sige, at vi her i Rigsdagen stod helt heldigt, i hvert Fald i en vis Overgang, hvor det saa ud, som om det ikke var muligt at finde en Løsning. Jeg tror, man kan sige, at det gamle Ord har bekræftet sig, at man ikke saa meget skal sige: i Begyndelsen var Ordet, men derimod: i Begyndelsen var Gerningen. Det har vist sig, at da vi først fik taget fat, har der ud af den Løsning, som